
2 Herdenking

Aan de orde is de **herdenking van de slachtoffers van de busramp in Zwitserland**.

De voorzitter:

Ik heet de minister-president, de minister van Veiligheid en Justitie en de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van harte welkom in de Eerste Kamer, evenals de ambassadeur van het Koninkrijk België die in ons midden is.

Ik verzoek de leden te gaan staan.

Op de terugweg naar huis na een heerlijke skivakantie in het Zwitserse Saint Luc werd een bus met Belgische en Nederlandse schoolkinderen op dinsdag 13 maart jongstleden getroffen door een vreselijke ramp. Wat nagenieten moest zijn van een vrolijke schoolvakantie in de sneeuw, werd een inktzwart drama, een beklemmende omslag naar "La neige en deuil". Bij het verkeersongeval in de Sierretunnel nabij Sierre in het kanton Wallis vonden 28 mensen de dood: 22 kinderen, de 2 chauffeurs en 4 begeleiders van de scholen. 24 kinderen raakten gewond. In de loop van de woensdag werd de omvang van de ramp duidelijk en de beelden die tot ons kwamen, leidden alom tot schrik en ontzetting. Juist de dood van zo veel jonge mensen, kinderen in de leeftijd van 11 en 12 jaar, raakte velen diep.

Na uren van ondraaglijke onzekerheid werd voor de ouders, broers en zusjes van zestien Belgische en zes Nederlandse kinderen duidelijk dat het ergst denkbare zich had voorgedaan.

Als Eerste Kamer staan wij stil bij het lot van de slachtoffers en het immense verdriet van de nabestaanden. Onze gedachten gaan uit naar de ouders en medegezinsleden van de kinderen, en de nabestaanden van de overige slachtoffers. Wij denken aan de leerlingen en leerkrachten van de basisscholen die in diepe rouw zijn gedompeld: 't Stekske in Lommel-Kolonie bij Lommel en de St. Lambertusschool in de Leuvense deelgemeente Heverlee. De wijze waarop deze scholen het verdriet delen en steun verlenen aan diep geschokte medeleerlingen, verdient ons grootste respect. Ook degenen die onmiddellijk hulp hebben geboden en degenen die nu zorg en bijstand verlenen, verdienen onze grote dank en waardering.

België en Nederland zijn één in het medeleven met de nabestaanden van de slachtoffers en de gewonden. Tijdens de jaarlijkse conferentie van de Associatie van Europese Senaten, afgelopen vrijdag in Parijs, heb ik namens u allen mijn oprechte deelneming betuigd aan de vice-voorzitter van de Belgische Senaat, Danny Pieters. Veel collega's van andere Senaten hebben blijk gegeven van hun gevoelens van medeleven en betrokkenheid bij de ramp die families in onze beide landen getroffen heeft.

Wij treuren om alle doden, om zo veel levens in de knop gebroken. Namens de Eerste Kamer spreek ik de hoop uit dat eenieder die door dit vreselijke ongeluk zo abrupt een dierbare heeft verloren, de kracht mag vinden om het grote verdriet een plaats te geven naast alle goede herinneringen.

Het woord is aan de minister-president.

Minister Rutte:

Voorzitter. Verbijstering, machteloosheid en ongelof. Dat voelden we vorige week allemaal toen langzaam maar zeker duidelijk werd hoe ernstig de gevolgen waren van het busongeluk in Zwitserland. Na de eerste afschuwelijke beelden van de rampbus kwamen al snel de schokkende cijfers: 28 doden waarvan 22 jonge kinderen en tientallen gewonden, waaronder een aantal zeer ernstig. Het was en is letterlijk onvoorstelbaar. Maar helaas is het ook de harde realiteit, waarmee tientallen families plotseling zijn geconfronteerd.

Dat ene fatale moment vorige week dinsdagavond verandert het leven van veel mensen voorgoed. Bij hen zijn onze gedachten vandaag in de eerste plaats, bij de nabestaanden van de slachtoffers, bij de gewonden en hun families en bij iedereen die op welke manier dan ook door dit drama is geraakt. Zowel in Belgische als in Nederlandse gezinnen zijn wonden geslagen, die niet zomaar zijn geheeld. Over onze landsgrenzen heen zijn we deze dagen één in de steun en troost die we zo graag aan alle getroffen en willen bieden.

Namens de Nederlandse regering wil ik hier ons diepe medeleven uitspreken in de richting van iedereen die door deze verschrikkelijke gebeurtenis is getroffen. Het intense verdriet in zo veel gezinnen is nauwelijks invoelbaar. Als je plotseling een kind moet missen of een broer of zus kwijtraakt, staat de wereld stil. Dat geldt ook voor de nabestaanden van de zes omgekomen volwassenen en voor de families die nu in onzekerheid verkeren over de toekomst van de kinderen die nog zwaargewond in het ziekenhuis liggen.

Het belangrijkste is nu dat alle betrokkenen de ruimte krijgen om in eigen kring een begin te maken met de rouwverwerking. Dat zal moeilijk zijn en iedereen zal daar op een andere manier invulling aan geven. Maar één ding is zeker: veel mensen leven intens mee en staan klaar om steun en troost te bieden. Ik hoop van ganser harte dat dit helpt om de pijn en het verdriet iets draaglijker te maken.

Ik wil hier ook de Zwitserse hulpverleners noemen die onder de moeilijkste omstandigheden zeer professioneel hebben gehandeld. Ook voor hen is dit een emotionele en ingrijpende gebeurtenis en zij verdienen voor hun werk ons grootste respect.

Woensdag en donderdag vinden in België nog enkele herdenkingsbijeenkomsten plaats waarbij prins Willem-Alexander, prinses Máxima, minister Van Bijsterveldt-Vliegenthart en ikzelf aanwezig zullen zijn. Het verdriet zal ook daarna nog lang overheersen. Namens het kabinet wens ik iedereen die door dit verschrikkelijke ongeluk is geraakt, heel veel sterkte toe in de zware en moeilijke periode die volgt.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

De voorzitter:

Allereerst feliciteer ik collega Ruers, die vorige week zijn promotie heeft beleefd. Van harte!

(applaus)

De voorzitter:

Dit is de tweede promotie in korte tijd, want kortgeleden promoveerde Tineke Strik al. Kennelijk is de sfeer in deze

Kamer zodanig dat mensen zich gedreven voelen om te gaan promoveren. Wij verwachten er nog velen!

De ingekomen stukken staan op een lijst die in de zaal ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

(Deze lijst is, met de lijst van besluiten, opgenomen aan het einde van deze editie.)